

Maria viering, 22 oktober 2023

Monique Derks

Vertrouwen en onvoorwaardelijke liefde

Overweging bij Lucas 1, 26-38

Wat we over Maria weten, vinden we in de Bijbel en is beperkt tot een zestal fragmenten. Zo juist hoorden we de aankondiging van de geboorte van Jezus door de Engel Gabriel aan Maria. Je zou kunnen zeggen dat Maria het beeld van de gelovige is die vanuit verwachting leeft en zich openstelt voor het onmogelijke. Eigenlijk ongelooflijk.

Voor mij is Maria een vrouw van vertrouwen. Vertrouwen is het tegengestelde van wantrouwen. In beide woorden zit 'trouw'. Vertrouwen betekent dus: trouw zijn, trouw blijven. En waar stellen wij vertrouwen in? Durven wij te geloven? Zo is het vertrouwen van Maria gebaseerd op haar band met God en met haar eigen goddelijke zoon. En haar vertrouwen is onvoorwaardelijk, zelfs al wist zij niet wat haar allemaal te wachten stond.

Stil en onopvallend, bescheiden op de achtergrond, een beetje vergeten, vind je haar toch overal terug. In kerken en kapellen, op hoeken van straten, verkleurd door regen en wind, in huiskamers, oud of modern. Maria, de vrouw zo menselijk nabij. Een jonge vrouw uit Galilea, met een leven getekend door het lijden van haar Zoon.

Maria, een vrouw waarin elke moeder zich kan herkennen. Zij stond onder het kruis van Jezus, haar Zoon, op een moment dat de leerlingen er allemaal vandoor waren.

Maria blijft mij aanspreken. Thuis heb ik een Mariabeeldje staan en regelmatig brandt het lichtje van Maria om zo in stilte tot haar en met haar te bidden. Bij haar komen mensen met zorgen en verdriet, bij haar worden mensen opnieuw eenvoudig.

Haar beeld zal mensen blijven troosten en wegen laten vinden naar elkaar en naar God. Een mens als wij is zij geweest: Maria met angst en tranen in de ogen, met onzekerheid en niet goed weten wat allemaal.

Een mens als wij is zij geweest, staande en levend tussen de mensen, met vreugde om kleine dingen. Een mens zoals wij, maar haar geloof was sterker dan ons geloof, en haar vertrouwen groter dan het onze.

Langs Maria, deze buitengewone vrouw, willen wij dichter bij Jezus en zijn Evangelische boodschap komen. Amen.

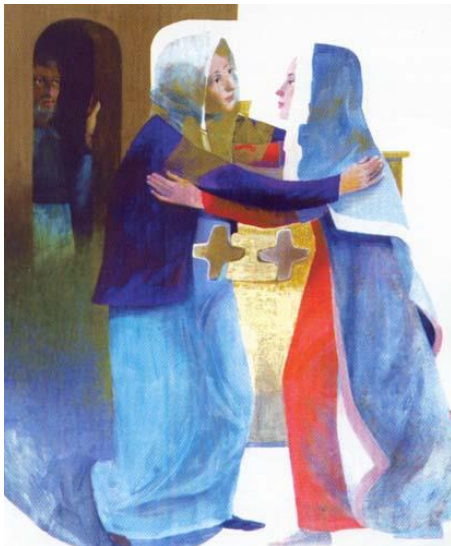
Overweging bij Lucas 1, 39-45

Het Magnificat is het grote lied waarin Maria zingt over de God van wie ze houdt. Ze dankt Hem om de grote dingen die Hij aan haar heeft gedaan. Het Magnificat is niet alleen het dankgebed van Maria, het is het gebed van ons allemaal, die in God zijn of haar vreugde vindt en Hem dankt.

Hoe bidden en danken wij? Hoe bid ik? Mijn grootvader, hij was metselaar, bad regelmatig de rozenkrans en hij voelde zich nauw verbonden met Maria. Door de kralen door zijn vingers te laten gaan kon mijn opa het aantal gebeden bijhouden. De rozenkrans bad hij geheel of gedeeltelijk.

Zojuist hebben wij gehoord over de ontmoeting tussen twee vrouwen, Maria en Elisabeth. De Bijbel is een boek vol ontmoetingen. Elisabeth wordt zwanger. Het eerste wonder. Dan vertelt de evangelist hoe ook het eenvoudige dorpsmeisje Maria bezoek van de engel krijgt. Ook zij zal, zonder tussenkomst van een man, zwanger worden. Made in heaven, zullen we maar zeggen. Het tweede wonder.

(afbeelding: schilderij *visitatie van Arcabas*)

En dan volgt de ontmoeting tussen beide zwangere vrouwen, die ook nog eens familie van elkaar zijn. De verhaallijnen komen hier samen, zoals ze straks in hun beider kinderen, Johannes en Jezus, samen gaan komen. Maar nu is er geen sprake van een hemelse bode. Geen engel in de buurt. Dit verhaal is een puur menselijke ontmoeting en spreekt van een warme band tussen twee zusters.

Elisabeth en Maria. Twee aanstaande moeders. Twee vrouwen die het geheim van het leven onder hun hart dragen. Beiden zijn in verwachting, in blijde verwachting, en dat kleurt hun ontmoeting. Want daarin heeft de vreugde de boventoon, de vreugde van het nieuwe begin. Elisabeth herkent als eerste mens wat er met Maria aan de hand is. En zij erkent als eerste dit kind van hogerhand. Ze is er zo bewogen van dat zelfs haar eigen kind meebeweegt. Het derde wonder?!

Geloven in deze tijd, naar het voorbeeld van deze vrouwen, leert je open staan voor nieuwe mogelijkheden die God je geven wil. Ja, dat geldt ook voor ons, voor mij vandaag, en in deze wereld. Daarom ook dat de heilige Geest erbij komt, zoals in het verhaal. Geloven is heilige Geest, is beweging, is creativiteit, is nieuwe schepping. Het kan altijd anders.

Ook al denk je misschien dat dat niet voor jou geldt, omdat er in jouw leven toch nooit iets verandert, omdat alles bij het zelfde blijft, omdat er toch niets tegen te doen is. We sluiten ons vaak af voor het nieuwe, uit angst en onzekerheid. Als Elisabeth zo zou hebben gedacht, dan had de vrucht in haar schoot zich nooit

kunnen nestelen en tot groei kunnen komen.

Als Maria zo zou hebben gedaan, dan had ze de engel Gabriël de deur gewezen.

God is immers, volgens een oude spirituele wijsheid, daar waar men Hem binnenlaat. Daar waar de deur van je leven opengaat, daar kan God binnenkomen. Dan vult de heilige Geest ons leven. Dan is onze vreugde volkomen.

Ik hoop met elkaar dat wij ons altijd tot God kunnen wenden, al dan niet in vertrouwen zoals Maria dat deed. Amen.